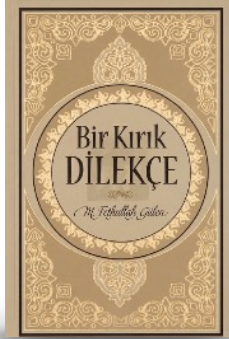

ZAMAN TANZİMİ

Haftanın Duâsı 3. Duâ

أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

→ Besmele

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

→ Hamdele

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَي رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

→ Salvele

3. Ey kendisine el açılıp istekte bulunulanların en cömerdi ve ey isteyenleri boş çevirmeyenlerin, istekleri yerine getirenlerin en hayırlısı!

Hata ile yahut kasden, farkında olarak ya da olmayarak, bilerek veya bilmeyerek, her ne hâl üzere yaparsak yapalım Senin mutlaka bildiğin yakışıksız işlerimizi ve hatalarımızı bağışla. Senin sevgini istiyoruz nasip eyle. Ey her şeye yakın olan Rabbimiz; Senin komşuluğun (yakınlığın) ne yücedir; Senin senân ve övgün ne güzeldir ve Senden başka da ilah yoktur.

Ey Rabbimiz! Dayanacak bir mazeretimiz yok ki, onunla Senden özür dileyelim; güç ve kuvvetimiz yok ki, günah ve hatalarımızın kahrediciliğine tahammül gösterelim.. fakat, her şeye rağmen, ey Rabbimiz ve ey Mevlamız, günahlarımızı itiraf ediyor, onların hacâletinden ve ağırlığından bizleri kurtarmanı, bağışlamanı diliyoruz.. günahlarımızı affet, bundan sonraki hayatımızda da ayıp ve kusurlarımızı Settar isminin tecellisine mazhar kıl, onlarla bizi mahcup etme.. dualarımızı kabul buyur.. bize düşmanca tavır takınanları hâlimize güldürme, bizi onlara alay konusu eyleme. Ey celal ve ikram sahibi, Cehennemin, varıp ulaşacağımız son durak olmasından Sana sığınırız; Cenneti bizim için ebedî bir sığınak ve istirahat mekanı kılmanı rahmetinden dileniriz.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu haftaki sohbetimizin ana fikri;

Bir mümin hayatında; sohbet, istişare ve vazife için mutlaka vakit ayırmalıdır.

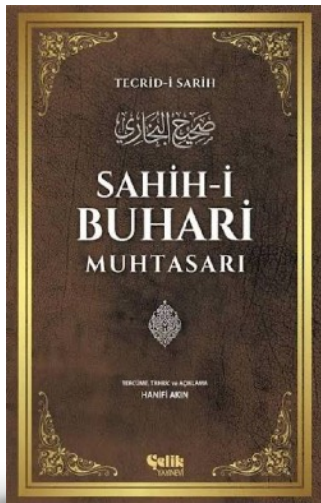
Bu vakti haftalık, aylık ve yıllık takvimine OLMAZSA OLMAZ olarak planlamalıdır.

Mü'min Ufkunda Zaman

pppzamantanzimi6

Mü'min ufkunda zaman hep bir büyü ile cereyan eder; çok defa fevkalâdeliklerle tülленir ve sihrini tam duyabilenlere zaman ve mekân üstü neler ve neler fısıldar! Hakikî bir mü'minin, bütün bir ömrünü ya da bir yılını değil; bazen değişik vâridât ve televvünleri itibarıyla bir gününü bile tavsîfe gücümüz yetmez. Dahası, biz bir şeyler anlatabilsek de, imandaki sırrı tam tadıp duymamış olanlar onu körler ve sağırlar gibi dinleyecek ve hiçbir şey anlamayacaklardır. Parmağı bala banmamış, damağı onunla tanışmamış, gözü gül görmemiş ve burnu onu koklamamış birine baldaki tadı, güldeki renk ve kokuyu tarif etmek mümkün olmadığı gibi, inanmayana, mü'min ufkunda zamanın nasıl bir sihirle cereyan ettiğini anlatmak da öyle imkânsızdır.

VAKİT-ZAMAN

Buhârî, Rikâk, 1

Efendimiz (asv) in zamanın
kıymetini bildirdiği Hadis-i
Şerif:

İki nimet vardır ki
insanların çoğu bunlar
hususunda aldanmıştır:
Sağlık ve boş vakit.

Zamanı Kullanma

Zihinlerin alabildiğine dağınık hâle geldiği ve insanları gereksiz yere meşgul eden sebeplerin çoğaldığı günümüzde, zamanı kullanma daha bir önem arz etmektedir. Bir hadis-i şerifte de ifade edildiği gibi, insanların çoğunun aldandığı iki şeyden birisi de vaktin boş geçirilmesidir.¹⁸⁵ Zamanını değerlendirmeyi düşünen biri, evvelâ imkânını, talip olduğu işi ve kapasitesini çok iyi bilip ona göre bir fizibilite ortaya koyma-lıdır ki işlerinde muvaffak olabilsin. Aksine bir insan, düşünce

¹⁸⁵ Buhârî, rikak 1; Tirmizî, zühd 1; İbn Mâce, zühd 15; Dârimî, rikak 2.

1.
adım

kapasitesi, ruh gücü kapasitesi, istirahat durumu, bedenî mukavemeti gibi hususları hesaba katmadan pek çok işe birden talip olursa, çok defa kazanma kusağında kaybedebilir.

Bu açıdan bizim için en birinci mesele, hayatımızın takvimleştirilmesi ve zamanlamaların çok iyi yapılmasıdır. Birine bir şey anlatmanın ya da gazetede bir makale yazmanın veya bir nazım, nesir ortaya koymanın, hâsılı yapacağımız her şeyin mutlaka çok iyi zamanlanması fevkalade önemlidir. Hatta bir yönüyle zamanlama, yapılan işlerin gerçek derinliğini aksettirdiğinden ayrı bir güzellik ifade eder. Bu açıdan, “Esbab-ı nüzul”, âyetlerin nâzil olmasında bu zamanlamanın bir ifadesidir denebilir. Çünkü âyetlerin inişine sebep olan

hâdiseler, ona ayrı bir derinlik ve şeffaflık, anlamayı kolaylaştırıcılık kazandırır ki, meselenin ruhunun kavranması açısından bu bir hayli önemlidir. Diyelim ki, siz de, başkaları gibi çok güzel yaldızlı, plastize edilmiş bir yazı yazdınız; ancak hâdiselerin akışı onun kapağını aralayıp onunla alâkalı size bir şey fısıldamamışsa, o en parlak şey bile olsa, sönükleşir ve zamanla unutulur gider.

Zamanlamada şunlara mutlaka dikkat edilmelidir: Sabah ne yapılır? Öğlende ne yapılır? Derse çalışıp kafanızı yordüğünüz zaman ne yapılır? Ne zaman bir işten diğer işe geçilir? Bir işten diğer işe geçerken iş türleri nasıl olmalıdır? Yapılan aynı türden işlerse, sizde aynı mekanizmaları harekete geçireceğinden, zaten öbüründe yorgunluğa ulaşmışsınız, o za-

receğinden, zaten öbüründe yorgunluğa ulaşmışsınız, o zaman böyle bir iş değıştirme doğru mu? Ayrıca, akşam ne yapılır, gece ne yapılır, gece kalkınca ne yapılır? ... gibi bütün bu soruların belki terbiyecileri de alâkadar eden yönleriyle cevaplarının bulunup hazırlanması çok önemlidir.

Öyle ise, bütün bu hususları gözden geçirdikten sonra herkes, kendi kapasitesini ölçerek ona göre bir işe teşebbüs etmeli bir sorumluluk altına girmeli ve hep bir temkin insanı olarak hareket etmelidir.

Mesai Tanzimi

Bir kısım insanların vazife icabı yoğun çalışma tempoları sebebiyle de olsa, anne-babasını, ailesini, çoluk-çocuğunu ihmal etmesi kat'iyen doğru değildir. Allah Resûlü (sallallâhu aleyhi ve sellem), yiyip içmeden kendilerini gece-gündüz ibadete veren ve bu arada ailelerini ihmal eden arkadaşlarına, *“Nefsinizin sizin üzerinizde hakkı var, ailenizin sizin üzerinizde hakkı var, Allah'ın sizin üzerinizde hakkı var.. her hak sahibine haklarını veriniz.”*¹⁸⁶ buyurmuştur. Biz bunu biraz daha genişleterek şöyle de diyebiliriz: çalıştığımız müessesenin bizim üzerimizde hakkı var; anne-baba, eş-dost, çoluk çocuğumuzun üzerimizde hakkı var; komşumuzun bizim üzerimizde hakkı var.. ve bütün bunlar, ihmal edilecek haklar da değildir. O hâlde her hak sahibine hakkını vermemiz gerekir.

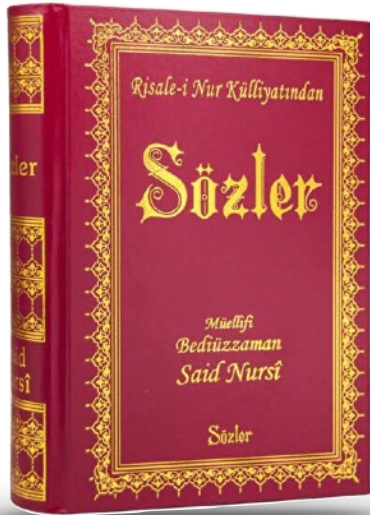
Evet, zannediyorum insanların hem iş yerlerine, hem de ailelerine ayıracakları vakitleri mutlaka belirlenmelidir. Evet, daha işin başında iyi bir mesai tanzimi ile bu meseleyi çok rahatlıkla halledebilirler. Çalışan insanların memuriyet hayatlarını, iş streslerini vb. eve taşıyıp orayı bir kaos ortamı hâline getirmeleri; evleriyle alâkalı meseleleri de iş yerine taşıyıp vakitlerini bu şekilde israf etmeleri, meseleyi çözme yerine, huzursuzluğun ve verimsizliğin daha da artmasına sebep olmaktadır. Bu iki şeyi baştan çok iyi ayarlayıp dengede götürmek çok önemlidir.

Diğer bir husus da, meselâ; aileye ayrılan zaman içerisinde bir geziye çıkılacak ve akraba ziyaretine gidilecekse, aile fertleriyle beraber gitme.. ve bu şekilde geçirilen zamanın onlar için ayrıldığını hissettirme.. eve alınacak ihtiyaçları alıp sunarken bir hediye şeklinde takdim etme.. hatta sabah evden ayrılırken, “Sizi çok özleyeceğim..” esprisiyle dönüp tekrar tekrar geriye bakma.. bütün bunlar bir vefanın ifadesi olacak ve bu şekilde eve geliş-gidişler her zaman beklenir bir hâl olacaktır.

¹⁸⁶ Buhârî, *edeb* 86, *savm* 51, *teheccüd* 15; Tirmizî, *zühd* 64.

İşin başka bir yönü de, çoğu zaman olmasa bile bu insanlar, bazen işleri icabı günlerce ailelerinden ayrı kalabilirler. Bu durumda da endişe ve kuşkulara mahal bırakmamak için, arada telefonla aile, eş-dostlarını arayıp hâl hatırlarını sormaları fevkalade önemlidir. Zannediyorum onları böyle memnun etmek Allah'ı da memnun etmek olacaktır. Benim tanıdığım öyle insanlar vardır ki, evinden ayrılırken hüznle ayrılır ve dönüşlerinde de bir vuslat yaşarlar. Bunların yuvaları her zaman huzurla tüter durur ve bu yuvalar âdeta birer Cennet köşesidir.

Hâsılı; iyi bir mesai tanzimi ile hareket eder ve herkese ayırdığımız vakti yerli yerince kullanırsak, hem ailemize hem akrabamıza hem de iş yerimize karşı vazife ve sorumluluklarımızı rahatlıkla yerine getirebiliriz...

Risale-i Nur'da,
günde 1 saatimizi
Allah (جل جلاله) a
satmanın ne kadar
bereketli ve muazzam
bir karşılığının
olduğunu anlatan
bahis: Dördüncü söz

Dördüncü Söz

الصَّلَاةُ عِمَادُ الدِّينِ³

Essalaatu 'imaadu-d diin

Namaz, ne kadar kıymettar ve mühim, hem ne kadar ucuz ve az bir masraf ile kazanılır; hem namazsız adam, ne kadar divâne ve zararlı olduğunu, iki kere iki dört eder derecesinde kat'î anlamak istersen, şu temsîlî hikâyeciğe bak, gör:

TemsilNamaz

Bir zaman bir büyük hâkim, iki hizmetkârını her birisine yirmi dört altın verip iki ay uzaklıkta has ve güzel bir çiftliğine ikamet etmek için gönderiyor. Ve onlara emreder ki: “Şu para ile yol ve bilet masrafı yapınız. Hem oradaki meskeninize lâzım bazı şeyleri mübâyaa ediniz. Bir günlük mesafede bir istasyon vardır. Hem araba, hem gemi, hem şimendifer, hem tayyâre bulunur. Sermayeye göre binilir.”

İki hizmetkâr; ders aldıktan sonra giderler. Birisi bahtiyar idi ki, istasyona kadar bir parça para masraf eder. Fakat o masraf içinde, efendisinin hoşuna gidecek öyle güzel bir ticaret elde eder ki, sermayesi birden bine çıkar.

Öteki hizmetkâr; bedbaht, serseri olduğundan istasyona kadar yirmi üç altınını sarf eder. Kumara-mumara verip zâyî eder. Bir tek altını kalır. Arkadaşı ona der: “Yahu, şu liranı bir bilete ver. Tâ bu uzun yolda yayan ve aç kalma-yasın. Hem bizim efendimiz kerîmdir; belki merhamet eder, ettiğin kusuru affeder. Seni de tayyâreye bindirirler. Bir günde mahall-i ikametimize gideriz. Yoksa, iki aylık bir çölde aç, yayan, yalnız gitmeye mecbur olursun.”

Acaba şu adam inat edip, o tek lirasını bir [define anahtarı] hükmünde olan bir [bilete] vermeyip, muvakkat bir lezzet için sefâhete sarf etse; gayet akılsız, zararlı, bedbaht olduğunu, en akılsız adam dahi anlamaz mı?

İşte ey namazsız adam! Ve ey namazdan hoşlanmayan nefsim!

O hâkim ise; Rabbimiz, Hâlık'ımızdır. O iki hizmetkâr yolcu ise; biri müte-deyyin, namazını şevk ile kılar. Diğeri gafil, namazsız insanlardır. O yirmi dört altın ise yirmi dört saat her gündeki ömürdür. O has çiftlik ise cennettir. O istasyon ise kabirdir. O seyahat ise kabre, haşre, ebede gidecek beşer yolculuğudur; amele göre, takvâ kuvvetine göre, o uzun yolu mütefâvit derecede kat'ederler. Bir kısım ehl-i takvâ berk gibi, bin senelik yolu bir günde keser. Bir kısmı da hayâl gibi, elli bin senelik bir mesafeyi bir günde kat'eder. Kur'ân-ı Azîmüşşân şu hakikate iki âyetiyle işaret eder.¹ O bilet ise namazdır. Bir tek saat, beş vakit namaza abdestle kâfi gelir.

Acaba, yirmi üç saatini řu kısacık hayat-ı dünyeviyeye sarf eden ve o uzun hayat-ı ebediyeye bir tek saatini sarf etmeyen; ne kadar zarar eder, ne kadar nefesine zulmeder, ne kadar hilâf-ı akıl hareket eder! Zira, bin adamın iştirak ettiği bir piyango kumarına yarı malını vermek akıl kabul ederse –hâlbuki kazanç ihtimâli binde birdir– sonra yirmi dörtten bir malını, yüzde doksan dokuz ihtimâl ile kazancı musaddak bir hazine-i ebediyeye vermemek; ne kadar hilâf-ı akıl ve hikmet hareket ettiğini, ne kadar akıldan uzak düştüğünü, kendini âkıl zanneden adam anlamaz mı?

Hâlbuki namazda ruhun, kalbin, aklın büyük bir rahatı vardır. Hem cisme de o kadar ağır bir iř değildir.

vcz Hem namaz kılanın diğer mübah dünyevî amelleri, güzel bir niyet ile ibadet hükümünü alır. Bu surette bütün sermâye-i ömrünü âhirete mâl edebilir. Fânî ömrünü bir cihette ibkâ eder.

‘ Zamanın bir saniyesini bile israf
etmeye hakkımız yok !!!! ’

(videoya gitmek için
karekoda tıklayın)

Konu ile alakalı Video

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ (1) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (2) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ (3)

Bismillahirrahmânirrahîm.

1- Ve'l- Asr

2- İnnel innsâne le fî husr

3- İllellezîne âmenuu ve amilu's-sâlihâti

ve tevâsav bi'l-hakki ve tevâsav bi's-sabr